

2)

9 double

Senyors i Senyors:

Déu Mestre Senyor vulgué que per honra i gloria de Ca-  
 talunya naixés En Lluís Millet, i per nosaltres, del Orfeo Ca-  
tala, després dels naus de Déu i de la Patria, el primer naus  
 que hem de pronunciar és el d' En Millet; sense que es pot ben-  
 dir que en ell, per ell i amb ell l' Orfeo Catala, visca i ~~se~~ <sup>es</sup>  
 mori.

No puc seguir parlant en llauna d' En Millet per temer  
 de agrair la seva impensable modestia. De tots naus. ~~to~~ <sup>que</sup>  
 sigui en elogi de l' Orfeo Catala resultarà l'elogi de la gran obra d' En  
Lluís Millet.

Anni se complerem, dia per dia, els vint i cinc anys de la  
 fundació de l'Orfeo Català, i acabau de sentir els noms dels  
 patries benemerents que s'acoplaren per a constituir aquesta  
 gran associació. Uns homes que tingueren les virtuts de  
 major eficàcia que hi ha al món: la fe i l'amor; la fe en  
 uns ideals i l'amor a la patria catalana, i així, <sup>co</sup> que  
 podien semblar somnis i fantasmes, tot s'ha <sup>aconseguit</sup> en  
 els vint i cinc anys que s'acabau de complir. És perquè en  
 aquella fundació hi estava continguda l'essència de tota <sup>co</sup> <sup>que havia</sup>  
 d'ésser l'Orfeo Català. Aquells homes se fè, digueren a la  
 muntanya que s'alça, i aquí tenim alçada la muntanya.  
 Sembraven una lleugeresa que era tan petita com el gruix de nos-

3)

taca de què us parlen ~~els~~ els Sants Evangelis, i narguei l'arbre  
~~inúmens~~ que adquirirem en el dia d'avui.

En el cap de la llista d'honor hi apareix el nom del  
 estimat i estimat. Marc Vives, que tévia la sort  
 en aqueixa hora memorable, de comptar-lo al nostre ~~costat~~.  
Marc Vives, ha explicat, amb ocasió d'un dels glori-  
 sos viatges del Orfeó Català, quins eren els Serotjos, els pro-  
 jectes, els propòsits, les aspiracions, les intencions, els desitjos  
 que presidiren a la fundació, i aquell treball hem de con-  
 siderar-lo com un veritable fragment del Evangelis de  
 l'Orfeó Català, perquè no sols és una ~~història~~ <sup>tràgica</sup> una tra-  
 gèdia de nostra armada d'història, sinó que retranya ~~una~~

41)

professis de to que haviu s'arribat a <sup>ha</sup>consegvir.

x) Que és pas pas <sup>el</sup>to que <sup>ha</sup>s'arribat a <sup>el</sup>consegvir!

Se preparaba concientement un fi artístic i ha arribat a  
les més altes regions <sup>de</sup>les més ideals de les arts; no <sup>sol</sup> en quant  
a les maravelloses interpretacions de les obres capdals dels grans  
maestres de tots els temps i de totes les nacionalitats, <sup>x</sup> sinó en  
quant <sup>ha</sup> estimulats les creacions de la gran música de la nostra  
terra, entre les que hem de citar <sup>x</sup> en llor privilegiat les composicions  
del eminent mestre Nicolau, i amb elles les de tants aplaudits  
compositors que hem celebrat la música popular de Catalunya.

Al propi temps que Art volgueren fer Patria, i per tots els  
indrets de la Terra Catalana, i encara molt més enlla, <sup>el</sup>els cants

5)

popolans sublimats per les armonicitats acíes i per les interpre-  
tacions consegüides han engegat a tots que Catalunya acauen  
volem una acció digne de la major entenció.

Etot vivint, ha acomplert l'Orfeo Català un fi social  
de les més importants, per quant. la seua organització, i sobre  
tot la perera, la moralitat i la rectitud en la manera de  
canviar, no sols ha donat el patró de tantes altres entitats  
nascudes al escalf dels propis sentiments d'art i de Patria; sino  
que ha puget a terra un exemple viu de les supèrbies  
aventures que podem consegüir de la convivència dels deges en  
les institucions de recreació i d'educació social.

Entre dels fiis socials acomplerts mereix menció ho-  
[ ]?

6)

J'oposé l'Orfeo Català en les estranyes regions de la ciu-  
 tat en que <sup>sabe</sup> sapigue situar-se des del primer moment, i en les que  
 ha anat recorrent a cada dia més i més, no podria mouer  
 que s'acabés <sup>fiu a</sup> hanta complir finalitats de caràcter religiós.  
 Així s'ha pogut preveure com per obra de l'Orfeo Català  
 s'ha dignificat novament la música en el Temple del Senyor,  
 amb lo que podem dir que coincideix amb la Santitat de Pius X,  
 i fins, en la pràctica, arriba a anticipar-se als secrets del  
 malaguanyat Sant Pare.

La efectivitat i compliment del rati Motu propi fan  
 temer de novament que s'hauria d'allunyar del Temple de Déu  
 les tres decisions de l'Orfeo Català. Déu no ho volia; i ha

7)

esdevingué, pel castrari, la maravella de que el fidel campes-  
ment de les venerables esglésies de la Litúrgia catòlica  
hau esclaiat a l'Orfeo Català, constituint-lo en la ex-  
pres-  
sion més caudient i armonicada del poble cristià en les  
divines celebracions de la glòria; i així hem pogut ex-  
perimentar la emoció inextinguible que causà aquella magni-  
ficent ofrena que als peus de la Santíssima Mare de Déu de  
Mausenat, Patrona de Catalunya, se va dedicar en agraïment  
de la nostra majaria d'elcat.

Ara hem de fer recordansa dels que coadjuvaren a l'enfament  
de l'Orfeo Català, començant pels que s'escaifaren en pau. Recordem-los de

8)

que fou per aueys President de la Junta, el benivolent <sup>en</sup> Joan Milet. Els  
 que tingueren ocasió de estimar-lo vobens l'acmor intus que porta al  
 l'Orfeo, la fe que tenia en el pervenir cada dia més ufaniós de la nostra  
 Institució, i l'estimació amb que disfrutava dels èxits obtinguts.

Recordem-vos dels corsistes que participaren en tant gran manera de  
 les glories de l'Orfeo; i que ara segurament disfrutau de la glorià eterna.  
 Acabem de trobar en la llista d'honor dels fundadors el nom d'un dels  
 primers corsistes, d'en Xifré, i tots i cada un de vosaltres, tinguin en  
 aqueixa hora en el pensament la memòria d'altres pers estimats que  
 haviu <sup>pres</sup> tingut part, amb el major solit, en l'obn <sup>magne</sup> de  
 l'Orfeo, i que han tornaren vobres cors al ascendir a un hor vida.  
~~Longant com may en la Comunitat de les ànimes, per sense pensar que~~

9.

Parats de cara a la vostra gloriosa Senyera, recordem-vos de  
l'Autaní Gallissà, el plorant arquitecte, que tant inspirat estigué al  
crear-la, i del gran poeta Maragall que us ensenyà a repetir: "por  
demunt de nostres cors, aheguem una senyera, que us farà més triu-  
fants."

La creencia que tinguem en el dogma místic de la Coexistència de  
els vius, ens ha de servir de consol, pensant que tots ells, participen  
en aquesta hora d'espera del nostre goig. ~~igualment si a tots els vius~~  
~~de tenir present en la seva espècie felicitat als gloriosos dels que~~  
~~estimen en aquesta vida~~

Després de feta memòria dels difunts, parlem dels vius, que  
també s'ho mereixen per les proves ~~que~~ que tenen davant

del gran amor que portau a l'Orfeó Català.

L'idea per dret propi al nostre estimat i amic President, En Jauguin Cabat, que després d'una temporada de descaus els nostres nats entusiastes tornaren a elevar a la Presidència per a que fos a manera de Cancellier en cap en la data gloriosa de la vint-i-cinquena de la fundació. Si l'Orfeó Català pot estar sent el goig de tenir un Cansat tan hercúles, se deu al nostre President. I fins en les hores de descaus se constitueix en veritable guia de l'Orfeó, i així se pogué suspènre el memorable viatge a París i a Londres, com s'havia suspès d'altres en els temps de la seva primera Presidència.

En l'amar a l'Orfeó no donàren els mestres que treballen

11-

11. Seus treua al vattant S<sup>te</sup>u Luci Millet, amb un del, amb una abnegació, i amb un directori que ls ha fet dignes de la extima-  
ció <sup>de</sup> tots els ciueadans de l'Orpeu Catala. Els reuer de la  
professora Ma Lucerencia Whele, del mestre Juanes Dujol, del mestre  
Josep Camella i del mestre Juan Salvat, reuer cauragats  
en la historia de la maestre Institució pels uierits extraordin-  
ris que han contret. La Peruente que fari repeti sa uueuio  
del mestre Dujol, per a puenderar la seua uies uirtua uoperacio  
en les tasques del gran mestre Millet, a la que va arribar seu  
prompte, desprei de uueles negociis uue preparacio que se hauia uue.

J'aurais des onfeuistes, grâces à <sup>xics,</sup> ~~chips~~ hommes & sergents,  
que sans l'admirable de tout quants ~~beau~~ teignent la sort de

12.

<sup>poder</sup> poguer a plaudir l'Orfeo, vosaltres, la vostra agència  
maria cloral que s'ha dit amb veu que era la millor  
del món. La vostra certitud, la vostra adhesió al gran  
nostre Millet, la convicció que deuortreu dels fins atítics  
que esta complint l'Orfeo Català, sent dels que no cal  
despreu davant de la Patria.

També hem de salutar a vosaltres els socij protectors.  
Sense vosaltres l'Orfeo Català no hauria pogut arribar  
a les granderes en què podem contemplar-lo. Per a ponderar  
nostre tant ~~una~~ missió, jo, que soc fill de Valls, vos dire  
que al aduinar nos de tot cor, he pogut veure negades que  
sense vosaltres l'Orfeo hauria quedat <sup>truncat</sup> com si

13)

queden els nostres castells dels Xiquets de Vall, quan s'han tras-  
 plantats als pobles que no s'hi sustenten ocupats. Queden  
 sols i no poden pujar gaire alt. En canvi, en les nostres oc-  
 casions del Camp de Tarragona, tot el poble s'ocupava al  
 voltant dels castells, en mans ocupats, i els ocupava  
 des de baix amb les mans, amb els caps, fins amb les  
 mirades! I aquells braços vigorosos i potents que s'allarguen  
 i es remouen, arribant a les canes dels vells forts pilars  
 s'han començats a clavar, en les entranyes de la Terra que  
 comunique la pròpia raba a les atrevides Ternes huma-  
 nes. Així l'arquitectura pot arribar a les majans altures,  
 i tancament són nostres, s'hi protegeix, pel gegantís cas-

14)

Tell Se 11 Dopo Catata!

Mes el dia d'avui no marca un acabament. De  
 cap manera! El dia d'avui, no és més que la celebració  
 de la vint-i-novesena passada. La vida del Orfeo Català  
 continua gloriosa. Avui comencem ~~una~~ atreguiment  
 nou. Jovent que m'exciteu, preueu patró, considereu  
 la grandíssima responsabilitat que esteu contractant. D'agui  
 mitjant d'això vos devallareu <sup>haveren</sup> compte de <sup>en</sup> ~~la~~ que haureu fet.  
 Penseu ~~que~~ <sup>el</sup> que de vosaltres se podrà <sup>esperar</sup>. Els que fondeu  
 en l'Orfeo Català una jovent, com vosaltres, en Milet, no  
 teniu res a dir a això. ~~La~~ <sup>El</sup> ~~Llavor~~ <sup>Llavor</sup>, tot està ~~per~~ <sup>per</sup> fer.

15.)

La tasca era ardua, els camins estrets, els obstacles, permes.  
 Ara mateix acabeu de sentir que en el Acta de la constitució  
 de l'Orpeó encara hi ha qui ~~peria~~ <sup>se</sup> considera que po-  
 dia discutir quina era l'Allegua que s'havia d'urar en els  
 actes i documents. Ja veieu si hi havia causa per!  
 i Cancelliu ara, vora l'horu present, hi ha  
 nascut a qui s'atribueix a plantejar una semblant qüestió!  
 Doncs, això no és més que una manta dels entrebanes que  
 s'havia de arallar.

En canvi, vora l'horu, tot ho trobem aplanat, vora l'horu  
<sup>canvi</sup> ~~podem~~ caminar com per camí real, encara més, com  
 niscant sobre rails, encara més, com volant sobre aeroplans,

16.)

eleventos de les entrades constructives, que l'Orfeó Català  
ha aplegat en els primers vint-i-cinc anys de la seva fund.  
ció. Ja vegeu si és gran la vostra responsabilitat. En vosaltres  
tinc confiança, i al proclamar la nostra adhesió per  
la gran tasca ~~assumida~~ <sup>ajudant Déu</sup> pels vots per què, sigui encara  
més gloriosa la celebració de la segona vint-i-cinquena  
~~que ajudant Déu~~ de la fundació del Orfeó Català.

+++

Vicent de Moragas